

Sygn. akt I KK 15/21

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2021r.

sprawy **D. D.**

skazanego za czyn z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 10 lipca 2020r., sygn. akt VII Ka (...),

zmieniającego w części wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 26 lutego 2020r.,

sygn. akt II K (...)

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Odnosząc się do pierwszego z zarzutów kasacji należy wskazać, że postępowania Sądu Odwoławczego, polegającego na szerokiej i szczegółowej analizie materiału dowodowego nie można uznać za uchybienie, a wręcz przeciwnie, Sąd ten skorygował w ten sposób niedociągnięcie Sądu I instancji, wykazując niezasadność zarzutów obu złożonych apelacji.

Sąd Okręgowy przyznał, że dokonując oceny materiału dowodowego Sąd Rejonowy nie uniknął pewnych niedoskonałości, ale mimo to uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie uchybia art. 424§1 k.p.k. zarówno jeżeli chodzi o klasyfikację materiału dowodowego, jak i ustalenie faktów. Odwołując się do budzących wątpliwości kwestii podniesionych w treściach obu złożonych apelacji, w obszernym fragmencie uzasadnienia (str. 6 – 12) Sąd zwrócił uwagę na konieczność

komplementarnej oceny dowodów, która w realiach niniejszej sprawy nie pozwoliła na podzielenie argumentacji obrony.

Wbrew twierdzeniom autora kasacji Sąd Odwoławczy wyjaśnił dlaczego, w świetle całokształtu zeznań złożonych przez poszczególnych świadków, przytoczone przez obrońcę w treści apelacji fragmenty tych zeznań nie mogły mieć charakteru przesądzającego i jakie elementy zeznań każdego ze świadków nakazują uznać za wiarygodne zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym. Sąd zwrócił uwagę między innymi na to, że zmianom zeznań w toku postępowania sądowego towarzyszyło odwołanie się do niepamięci, a przy tym, co najistotniejsze, świadkowie ostatecznie potwierdzali zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym, które w swojej wymowie były jednoznaczne. I te właśnie zeznania świadków, wskazujące na aktywny udział skazanego D. D. w rozboju, przynajmniej w pierwszej fazie zdarzenia – zanim stanął z boku i przekonywał zgromadzone osoby, że jego kolega próbuje odzyskać należący do niego portfel, były ze sobą spójne i wzajemnie ze sobą korespondowały. Sąd wskazał także powody, dla których zeznania pokrzywdzonego, złożone w toku postępowania jurysdykcyjnego, nie mogły stanowić podstawy ustaleń faktyczny (były one sprzeczne z wymową pozostałych dowodów, w tym uznanych za wiarygodne relacji świadków). Takiej podstawy nie mogły stanowić także wyjaśnienia współsprawcy czynu – T. J., które złożył na rozprawie głównej, bowiem zupełnie nie przystawały one do uprzednio złożonych przez niego wyjaśnień, wskazujących na niemal całkowitą niepamięć przebiegu zdarzenia.

Obszerne rozważania Sądu Odwoławczego cechuje logika, są one szczegółowe i rzeczowe. Ponadto rozważania te w pełni wyczerpują problematykę poruszoną zarówno w apelacji skazanego, jak też w sformułowanym w apelacji obrońcy zarzucie naruszenia art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. Sąd Okręgowy co prawda nie odniósł się wprost do wskazywanych przez obronę fragmentów zeznań świadków, ale w przeprowadzonym wywodzie zobrazował, dlaczego te fragmenty depozycji, które poddają w wątpliwość aktywny udział skazanego w dokonanym rozboju, w kontekście wszystkich treści przekazanych przez świadków, nie mogą stanowić podstawy ustaleń faktycznych.

Wobec powyższego jako niezasadny należało ocenić także drugi z zarzutów kasacji, wskazujący na uchybienie przez Sąd Odwoławczy art. 433§2 k.p.k.

Autor kasacji nie wykazał zatem, by Sąd Odwoławczy dopuścił się jakiegokolwiek uchybienia o charakterze rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

Powyższe skutkowało uznaniem kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego, dostrzegając jego sytuację materialną, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa.